

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Verba datiuo fere contenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

dic. Diome. dicit etiā dici inuideo tibi gloriæ in grō, & inuideo tibi gloriā in ablatiuo, & inuideo tibi gloriā in actō, quod solum nobis placet. Inuideor & iubeor passim reperiri in thesauro testat Mancī. Hora. Ego quur acquirere pauca. Si possum inuideor. Plau. in Tru cu. Mauelim mihi inimicos inuidere, q̄ me inimicis meis. Nam inuidere aliū bene esse, tibi male esse miserū est, qui inuidet egēt, illi qui bus inuidet rem habēt. Inuisus datiuū regit, & significat odio habitū. Credo tibi rem. i. cōmitto. Virg. Ausus se credere cœlo. Subjicio mihi hęc rem, sic objicio, adiūgo, cōsulo, suadeo, uēdico. i. meum dico & c. oppono, pario, educo, deduco, acquirō, impignero, obligo et cetera fere innumera. Maiore pfecto cura cōsiderare oportet est, q̄ dō fere cōtēta sunt, quorū bonā partē in litera exp̄ssimus. nā dicere oīa nō opis est nostrę. Ideo da ueniā lector nō oīa p̄cipit unus.

Verba datiuo fere contenta.

Primū igit̄ regunt datiuū cōposita a fore. i. futurū esse, ut utinā Ioannes afforet nobis, sic desore & prosore & c. Secūdo cōposita a sum ut assum pugnet in pugna. Cice. in Phil. Omnibus his pugnis Dolabella adfuit. Idē de ora. li. ij. In Pauli pugna nō adfuerat, desum nuptijs & in nuptijs. Oui. in lb̄in. Causaq; nō desit, desit tibi copia mortis. Tul. li. xij. episto. ad Q. Valeriū. Nam nec in honoribus meis, laboribusq; unq; defuerūt. Insum fontū & in fonte. Sueto. in Tito. Cui nō minus auctoritatis inesset q̄ gratiæ. Terē. in Eunu. In amore oīa hęc insunt mala. hęc uerba prodest ad salutem. Plini. lib. ix. ca. xxvi. Allū ad multa curis p̄cipue medicamenta prodesse creditur, prosum tibi notū est, sic obsum, subsum, p̄sum & c. absum urbi & ab urbi. Ouidi. Vir mihi semper abest, Et Gratulor huic terræ q̄ abest regionibus illis. Luca. vij. Absumus a uotis. Et Ouidi. in arte. Adde q̄ insidię sacris a uatibus absunt, & sēpius certe ablatiuū poscit, dicimus etiā absum Italia, uel ab Italia utriq; in ablatiuo. Sueto. in Cæsare. Italia abest. Tulli. lib. xv. episto. Abessemq; ab Amano iter unius diei. Terē. in Heaut. Menses abest dixit & Plau. in Must. triennū q̄ iam hinc abest. Virgi. lib. xi. Nec longis inter se passibus absunt. Cæsar. ij. lib. de bel. ci. hic locus abest a clyptis passuum, xxxij. milia. hic patent exempla regularum duarum regiminis accusatiui. Absentare non est barbarum pro abscondo, & abesse facio. Claudianus. Querique tale recessu Maluerit damnare decus, uetitamq; dearum Colloquio patris procul absentauerit astris. Plautus in Truculento dicit. Qui me futurum pro quid de me fiet. Adsum ad rem etiam resiste dicitur. Cato. Mulier ne ad rem diuinā adsiet. Supersum labori,

Est nō opprimor a labore, sed sup laborē sum, supsum, i. supfluo, supuacaneus sum & minus necessarius. Itē supsum tibi ingenio, doctrina &c. i. copia quadā ac facilitate anteo. Itē lōingus & diutius adsum. Virg. Primus ego in patriā mecū modo uita supsit. Itē sup resto, reliquus sum sed tū duē sunt dictiōes ait Bapri. Pius. Itē supstes sum &c. de hoc multa Gel. Tertio. Cōposita a facio si a remāserit ut male, bene, satis facio tibi, nō omnia tamē nisi cū aduerbijs cōponantur, quia calefacio &c. huc nō ptinet, nisi cū actō, sic calefacio ubi pedē, bñfacio &c. nō magis cōposita uident q̄ bñ uolo tibi, bñ cupio tibi. Enni. Nō bñ tibi uult q̄ te falso criminat. Terē. Ip̄i bñ cupio glycerio. Forefacio p̄ noceo uulg^o usurpat. Ego nōdū inueni satis sit tibi, bñsit, malefit tibi. et q̄d Vir. dicit. Lac mihi n̄ estate nouū n̄ frigore deficit, huc ptinet. Quarto cōposita cū ad & cō, sepe dtm̄ regit, si uerba cū quibus cōponunt absoluta fuerint, ut aduenio, aspiro, ac clamo, annuo, sub quo oppositū abnuo, accido, acq̄esco, asto, alluesco, cōtingo, p̄ accido, nā si simplicis significatiā habuerit actm̄ reget cōdormio, cōgruo, cōuenio p̄ utilis sum, consono. sic nomina consolor cognominis &c. sed hoc p̄ceptū de ad & con incertū est, nec satis uniuersale. Item assurgo, assideo, adherēo, assentior, uelo, applico &c. datiuū habēt, sed plura ex his mō patebūt. Quinto. Verba occurrēdi, ut occurro, obuio, obsto, oblisto, occurso, obuio. Virgi. Occurrere capro cornu ferit ille caueto, eo obuia tibi, uel obuio tibi, q̄a aduerbiū hoc sequit̄ nomina obuio, inuius, peruius, & obuiare significat aliquādo resistere. Oppono, obijcio, offero &c. regūt datiuū cū accusatiuo. Præuius nomē etiā datiuū habet. Ouidi. Præuius aurorę lucifer ortus erat, id est p̄cedens. Sexto. Verba fauēdi, ut faueo, aspiro, annuo, arrideo, subscribo, consentio, in sententiā eo, inherēo, adherēo, herēo, & cōtraria, ut resisto, noceo &c. hęc patēbunt in uerbis nocēdi, magis assentior deponētaliter dicitur q̄ neutraliter assentio, quia authore Quintili. Sisenna assentio putauit esse dicendū, quem deinde multi secuti sunt. Cicero semper assentior dixit, & accusatiuū cū datiuo dedit, ut. i. de ora. Cętera assentior Crasso. Idem in. ij. Quare tibi Antoni utrūq̄ assentior. Idem. nā neq̄ ego assentior illud Theophrasto. Et in episto. Senatus mihi assensus est. astipulor tibi, id est assentior. Septimo. Verba studēdi, id est diligētiā alicui rei adhibēdi, ut studeo. Fabius lib. vij. Abdicatus medicinæ studuit. pro eodem dicitur studeo in hac re & in hanc rem. Gel. lib. x. ca. ij. Si quis in ea re studebat. Fabi. li. x. Poetę & pictores in id solū studēt, ut describere tabulas mēsuris ac lineis sciāt, sine p̄positione cum accusatiuo in hac significatiōe nondū reperire quiuī, sed be

ne pro uolo. Tuli. li. v. episto. Qui si nihil aliud studeat nisi id quod agit. Teren. in Ecy. ut oēs mulieres eque eadē studeāt, nolintq; omnia Cum datiuo etiā significat faueo. Ouidi. Cui studeat deus omnis habet. Incūbo huic rei, ueteres autē incūbo in hāc rē dixerūt, ait Quintilia. & q̄q; prohibere uideat. Quintili. recte tamē ueteres sequemur ut patet ex Valla, Perot. Mancī. & alijs. Virgi. Validis incūbite remis. Valla inhihet incūbo in remos uel ad remos, alijs uolunt & hoc recte dici nos Vallē libēter astipulamur. Tuli. li. x. epi. Mi Plance incumbe toto pectore ad laudē. Et alibi. ad id bellū incūbite. Et ite; li. x. epi. Ut in rempu. omni cogitatioe, cura; incūberes. Ibidē. Incumbe per deos imortales in eā curā & cogitationē quē tibi dignitatem & laudē afferat. Et alibi. Pergite adulescētes. & in hec studia in qbus estis, incūbite. Et alibi. q̄ re incūbam? o noster Tite ad illa p̄clara studia. Neq; in bonū tm̄ capis hoc uerbū, ut apud eūdē. Marco Catonī incūbenti ad eius perniciē. Quibus exēplis satis patet, incūbo frequētius cum actō p̄positiōis admīniculo locari q̄ cū dtō, nisi in illo, ualidis incūbite remis. i. toto pectore innitimini, quod ipm̄ etiā dtm̄ regit. Ita quoq; dicimur incūbere, quū quid acutius mēte agimus, quē admodū ecōtrario supini dicuntur qui negligenter agūt. Incūbo in hac re, per ablatiuū etiā dicit. Idē alibi. Tota mēte omni; animi impetu in repu. incūbas. Verba studēdi etiā sunt, operā do, nauo, impēdo, adhibeo, & sine hoc actō innitor, inuigilo, insisto, insudo, inhio, inhereo, idulgeo. Inhio nūmis. i. auidissime desydero nūmos. Nauo operā grāmaticę. i. studeo grāmaticę, & significat nauo as. at. pprie do studiose, cōfero uel infero. Cice. li. ij. de orat. Iā mihi uideor nauasse operā q̄ huc uenerim. Idem Appio Pulchro. Illud pugna & inire, ne quid nobis tēporis prolongetur, ut quū tibi hic satisfecerimus, istic quoq; nostrā in te beniuolētā nauare possimus. i. conferre uel ostendere, tractū uerbū a nautis quū sunt auxiliō alijs. Naues enim quū ex naualibus in mare deducunt. maximo hominū auxiliō indigent. Indulgere significat proprie imoderatā alicui rei operā dare, & concedere, ac obsequēter delicateq; tribuere, ut indulgeo litteris. i. uehemēter incumbo, aut (quod proinde est) uaco. Indulgeo gule. i. studeo & nimis obsequor, ut in elegātissimo opusculo q̄ cato inscribit. Indulgere gule noli, quia uētris amica est. Quintili. Mollis illa educatio, quā indulgentiā uocamus, neruos omnes & mētis & corporis frangit, nō ergo indulgētia pro ueniā accipiēda est, q̄ est remissio culpe, ut rite cōfitei deus dat ueniā nō indulgētiā. Cōtra ueniā pro indulgentiā nō rarissime capitur. Cice. pro Archia. Dabitis mihi hāc ueniā. i. indulgebitis, cōcedetisq; si forte peccauero. Teren. Da pater

Ioannis Despauterij Niniuite.

ueniā, sine te exorē. Ita dicimus cū ueniā tua dixero, cū pace tua. uix autē cū licētia ut post dicei. Lucillius apud Marcel. actm̄ dat uerbo indulgeo dicēs. Irā indulges nimis, hoc in dissuetudinē abiit, quū dicat Terē. in Heaut. Nīmis me indulgeo, cū datiuo em̄ frequētiō est idoneorū usus. Virgi. Indulge ordinibus. Iuena. Cunctis narratur ephebis. Mollior ardētī sese indulsisse tribuno. Apud Lucilliū dicētē Tu qui irā indulges nimis, manus abstinere a muliere meliusest, significat augere. Apud ecclesiasticos non indoctos significat parcere cū dtō. Ambro. Vide q̄ bonus deus, & facilis indulgere peccatis. Itē dimittere uel parcere cū actō. Hiero. Misericordia ē q̄ indulget peccata nostra, neutrum est ueteris auctoritate, pbabile, si Vallę credimus.

Octauo. Verba medēdi quę cū actō etiā legūtur. Virgi. Senibus medicātur anhelis. Serui. in illud. i. Geor. Semina uidi equidē mltos medicare serētes, ait medicare, p̄ medicari metri fecit necessitas. Sane medicor actm̄ regit, ut medicor hāc rem, sed medeor huic rei. nā me deor hanc rem figuratū est. Hęc ille. Cū actō medicor posuit Teren.

Nono. Verba blādiēdi, ut adulator, quod Cice. passiue, ptulit dicēs i. offi. Nec adulari nos sinamus. ueteres cū actō ponebāt, teste Fabio lib. ix. Lucretius adulo dixit, quod nos semp adulator. Ait autē, lōge alio pacto gemitu uocis adulāt. Tortellius format ipm̄ ex ad & aula, quia adultores fere, sunt aulici. Oui. Agmē adulantū media procedit ab aula. Geor. Valla ducit ex dulos. i. seruus, quia adulari serui le est. Calepi. eandē sequit opinionē, & scribit gemino d addolor, miraturq̄ nōnullos corripuisse. Gemino d scribi mihi nō placet, quia oēs corripit primā in adolor, blādīt dno canis. Assentat diuiti parasitus. Applaudit indoctis plæbecula. Plini. libro isti nouitas lenocinetur & applaudit. i. adulei. Idem alibi. Quū illi necessitas lenocinet Palpo & palpor illū & illi. Iuena. Quē munere palpat, hoc rectius cum actō locat, ut cum datiuo palpor. Plau. in Amphi. Obseruatore q̄ blande mulieri palpabit. Cui male si palpere recalcitrat undiq̄ tutus. Adulo actiue cum actō etiā utitur Valeri. Maxi. dicēs. Si dionysiū nō adulares ista non esses, sed exoletū est hoc loquēdi genus.

Decimo. Verba auxiliādi, ut adminiculator, opitulator, patrocinator, succurro, subuenio, cōmodo. Apu. ij. flori. Beneficio multis cōmodasti, & exemplo oibus pfuisti. Hic cōmodo significat subuenio, cōtrariū significat noceo. Terē. in An. Magis ut incōmodet mihi q̄ ut obsequat gnato. Cōmoda mihi librū notū est, sed cōmodamus res ut easdē numero reddamus, als̄ ꝑo mutuamus authore Diome. dicimus aut̄ mutuo tibi pecunias, & mutuaris a me pecunias, p̄spicio & p̄uideo tibi, posset forsītā nō inepte actūs annecti. Auxilior cum

actō, uetus est, teste Priscī, ueluti cum grō. Esa. xlvij. Auxiliat⁹ sum tui. Suffragor. i. pūcio & sentētia subuenio. Cic. in. i. de legi. Mihi em̄ uideris fratrem laudādo suffragari tibi, refragor est eisdē modis alicui ad uersari, & utrūq; nūc dt. n̄ habet. Olīm etiā actm̄ in actiua uoce te ste Marcel. Iuuo tū actm̄ habet, sic eius cōposita, Olīm etiā dtm̄. Plautus in Cistel. Qm̄ ita tibi iuuat uale atq; saluē. Leuare. i. liberare, huc nō pūnet, uult autē actm̄ cum abltō, ut leuabo te labore. Undecimo. Verba famulādi, ut ancillor, deseruio, inseruio &c. Nebris. seruimus tyrāno aliq; seruatorū est. male ergo utū uulgus seruire, p̄ inseruire, & seruator p̄ cliente. Inseruire est obsequi, morē gerere, & cupere placere alteri. Duodecimo. Verba pariēdi. i. obediēdi, ut pareo, obedio, acquiesco, obtēpero, morigeror, obsequor, audio, ausculto. Cēsar lib. v. de bel. gal. Dīctō audiētes non fuerūt. Terē. in Adel. Vin tu huic senī auscultare, Alij legunt hīc auscultarier ut sit deponens, sed prior loq̄ndi modus in usu est, utrūq; p̄ obtēpero etiā cum actō legi, Plaut. in tri. Nisi me auscultas, atq; hoc qd̄ dico facis. Ci. li. iij. epif. Si me audies uitabis inimicitias. Inaudio tibi. i. obedio. Inaudio te. i. audio uel ausculto te, noua sunt, p̄ uulgatissima significatōe uel cognarijs. Pareo p̄ter dtm̄ reperit̄ apponere & actm̄. Papinius in Achil. Nō adeo parebim⁹ oīa m̄ri. Gel. li. ij. Quēdā nō eē parēdū q̄dam nō obseq̄ndū, hęc orō Gelliana fauet opinionī nostrę de gerū dīo impersonali, q̄le est, legēdū ē psalmos. Plaut. in Tru. more gręco dicit, audies sum impj, p̄ impio, geniculor uictori. i. genu flecto, et suplico iudici, pedē. s. aut manus, ut aliqd̄ orādo impetrē, huc pūnent.

Tredecimo. Verba p̄sidēdi, ut p̄sidio impio, p̄sum scholasticis, & que cū dtō actm̄ admittūt, ut p̄sicio, p̄pono, antepono. sic contraria postpono, posthabeo. Itē p̄fero &c. Decimoq̄rto. Verba nocēdi ut inimicor, resisto, reluctor, obnitor, insidiar, obloquor, succēseo, indignor, irascor, insurgo, detraho, derogo, obtrecto, noceo, incōmodo, officio, renitor, iniuriar, aduersor, & quo qdā usi sunt, sed nō doctissimi (ut opinor) cōtrarior, Tu dic cōtrarius sum uel aduersor, abnuo, obsto, obfisto, renūcio, dissentio, refragor. Inuideo tibi hac re cū abltō. Luca. lib. viij. Inuidet igne rogi miseris. Inuideo tibi de hac re. Tullī. p̄ L. Flacco. Purpurā tyriā in qua tibi inuideo Lucretius offi ciuntur dixit. Vīctruuius. Solinusq; & plures, nocēt passīue dixerūt nō impersonaliter. Plaut. actm̄ huic uerbo dedit̄ dicens in Milite. Iura te non nociturū esse hominē de hac re neminē. Et nō longe post datum habet. Iuro per Venerem & Martem, me nociturū nemini. In Psal. etiā accusatiuū habet. Iudica domine nocētes me. Nunc tū datum habet. Apuleius. i. Meta. Multa nocerentur, dixit passīue.

Decimoquinto. Verba pugnādi, ut certo, pugno, degladiator, cōgredior, q̄ rectius cū p̄positiōe cū, ablatiuū habebūt. Serui. in illud, Mō tibus in nostris solus tibi certet amyntas. tibi (inquit) usurpatū est. nā hodie dicitur certo tecū. In oibus itaq; his cū dtō locutio est dūtaxat poetica. Virgi. Impar cōgressus Achilli. Et placido ne etiā pugnabis amori. Idē tamen alibi. Tu dic mecū quo pignore certes. Helena ad Paridē. Dum nouus est etiā cōcepto pugnemus amori. Ouidi. xij. meta. Et quoniā cōcurrere cominus hosti Nō datur. Itē cōcurro cū hoste, & dimico hoste, uel cū hoste &c. uis mecū certare lris, gladio &c.

Decimosexto. Verba parcēdi, ut ignosco tibi. Plau. i. Mustel. Stulticię adulescētēq; ei⁹ ignoscas, addimus dtō a cū. Idē in Milite. Nūc hoc mihi ignoscas quęso. Idē actm̄ posuit p dtō teste Marcel. dicēs in Amphi. Orāt ignoscamus peccatū suū. Hinc ignoscēdus participiū, licet Seruius sine uerbo eē putet, quasi ignosco nunq; haberet actm̄. Ignosco significat apud Varronē disco, & ualde nosco, et nescio atq; nō intelligo apud Lactā. Gelliūq; ut declarat Calepi. Parco tibi. i. ueniam do & ignosco, & quod idē est condono. Virgi. Parcere subiectis & debellare supbos, parce errori, peccatis, culpę &c. Ineptū uulgus omnia peruertēs, sic loquit, parcat deus defectus tuos, abutētes actm̄, p datiuo, & defectus pro culpa, quū hęc longe differāt auctore Valla. Siquidē defectus carētia est, ueluti defectu medici hic perit, id est quia medicū nō habet, Culpa medici perit qui medicū quēdam habet sed imperitū. Differt itē defectus a defectiōe. Ideo notandū deficio cum datiuo significat deesse. Veluti deficit huic nūmus. Virgi. li. ij. geor. Arbuta sacre Deficerent syluę. hinc est defectus, Deficio cū actō significat destituo ac derelinquo. Hora. in arte. Sectantē læuia nerui deficiūt. Tulli. p Sexto Roscio. Tēpus te citius q̄ oratio deficeret. Deficio cum actō intercessu p̄positionis ad, & ablatiuo intercessu a uel ab, significat recedere a supiore. Sueto. in Vitel. Qui prius a Galba ad senatū defecerat. i. recesserat. Hinc defectio ē militis aut ciuitatis a dño, aut supiore recessio, & quędā quasi rebellio. sed redamus ad parco quod cū dtō etiā significat abstinere, ut parce pecunie. i. abstine, ab expēdēda pecunia. Parce iniurię. i. noli iniuriā cuiq; facere, parce uindictę, noli uindicare, parce lachrymis, noli lachrymari, parce labori, desine laborare, parce metu ait Poeta. i. ne metuas, dtūs est antiquus quo in hac oratione elegāter utimur imitati Lucē alterā Romę. Parco p abstinēo, uel desino pro datiuo, pōt infinitiuū habere. Virgi. Parco pias scelerare manus, hoc uerbū cū datiuo & actō significat cōseruare, & in omni significātia est elegās, ut Cui parcis hos nūmos. Idē. multa talēta natis parce tuis. hinc parsi, illinc de

ducunt peccati, hoc interim tamē (ut alia pleracq;) cōfundit authoritas
 Decimosēptimo. Verba gratulādi, ut gratulor, & apud poetas
 grator. i. ob secundā alterius, aut meam fortunā gaudere me indico
 qd sine gaudio fieri p̄t sicte. Oui. Gratulor huic terre q̄ abest regiōis
 bus ill. Dñs mihi cū gratulor primę p̄sonę uix exprimit. Oui. li. de
 arte amā. iij. Prisca iuuēt alios, ego nūc me deniq; natū gratulor. vs
 trūq; gratulor et poeticū historicūq; grator capit p̄ gr̄as agere, sed fe
 re deo aut diuis. ideoq; ferme idē est quod supplicare, gratulor cum
 actō. i. gratū habeo. Plau. in Capti. Gratulātur eā rem. Teren. in Eu.
 Salutāt, ad cōnā uocat, aduentū gratulan̄. Gratificor tibi. i. rem ac
 ceptam facio, ac gratā & beneficiū confero, gratificor tamē quid ma
 ius est q̄ gratū facio, siquidē deo gratificamur, nō gratū facimus, ait
 Valla, e quo hęc & alia sumpsimus plurima. Cice. Si hunc iuueris,
 gratissimū mihi feceris. Decimo octauo. Multa iam dictis in signi
 ficatione cōformia uel aduersa, & plurima ad certā regulā nō ducen
 da (nisi ad generalē uerba acquisitiue posita, regūt datiuū) requirunt
 dandi casum, ueluti Sto iudicio tuo, renūcio litū. Dolet mihi caput.
 Cice. iij. ad Atti. dixit Sto iudicio tuo. Cano receptui. i. clāgore post
 conflictū a pugna milites reuoco. Leonardus mihi uehemēter affici
 tur. i. me ualde amat, afficior tibi nō uulgariter. i. multū te amo. Los
 quitur hoc pacto frequentissime Franci. Philel. Obiurgo tibi, apud
 uetustissimos regebat actm, teste Diome. Est autem obiurgatio post
 turpe factū. Castigatio v̄o monitio est ante cōmissum, author est Fe
 stus. Aemulor p̄ inuideo dtm̄ petit, pro imitor, in bonā partē capit,
 & actō iungit, imitor tibi, minor & interminor tibi, idē ferme dicūt
 abrogo, fido, cōfido, diffido, inuigilo, ministro, repugno. Quod satis
 est sapio mihi, ait Persi. soluo pro satisfacio, obuersor, amicos, oblus
 ctor, reuictor. Hiero. Paucorū culpa nō p̄iudicat religioni. Persi. Tis
 bi ludit. Terē. Siquid peccat filius, mihi peccat. Sic dices. si quid per
 do, mihi perdo. In Esaia. Puer natus est nobis. In eodē. Omnes isrl̄ cō
 gregati sunt, & uenerunt tibi. Paulus. Vt peccatis mortui iusticię uis
 uamus. Itē. Quis es qui iudicas alienū seruū, suo em̄ dño stat aut cas
 dit. Cic. in epi. Quicquid erit, tibi erit. Placet mihi cum doctis uerbū
 substantiuū regere datiuū, quicqd in prima regula huius regiminis
 dixerim. Hora. epi. iij. Quid mihi Celsus agit, hic dt̄s expletuue por
 nitur, qa (authore Valla) ad nihil referit, sed e medio sumpta est oras
 tio, ut hic mihi gloriat se omnes honores sine repulsa obtinuisse. Tu
 mihi semp dormis, ille mihi assidue sedet. Crepuit tibi ostiū, siqs dili
 genter dispiciat inueniet datiuū, mysterij quidpiā semp obtinere, qa
 de ignoto non dicā, quid mihi agit ille, p̄ quid agit, nec gloriat mihi

Ioannis Despauterij Niniuite

pro gloria dicā, si apud me non gloriae &c. Itē dñm regūt moderor,
 dñor, obūbro, recōcilior, sufficit tibi gratia mea, id est par aut satis ē.
 sufficio te, id est in locū alterius surrogo uel substituo, defero tibi ho-
 norē, defero te, id ē accuso, delator accusator, delatio accusatio. De
 cimonono. Hec ŷba cōtingit, restat, & cetera dñm uolunt cū infiniti
 uo, & tñ dicūtur impersonalia, nō penitus tamē, qā infinitiuus officio
 fungitur nū, qui si ipse poneret, psonalia essent, & nihilominus poss-
 sent dō gaudere, ut ppro casu, ut cōtingit mihi legere uel lectio, sed
 uitandū semper insolens uerbū. Hora. Quod satis est cui cōtingit,
 nil amplius optet, id est cui euenit, accidit, aut qui habet &c. Oui, de
 morte Drusi. Omnis cui uirtus cōtingit unus eras. Cōtingit in hac
 re bene dicitur. Tul. i. offi. Atq; in magnis animis, ingenijq; id plæ-
 rūq; cōtingit. Cum actō significat simul tango, uel simpliciter tan-
 go. Virgi. Funēq; manu cōtingere gaudēt. Itē spectro, pūneoq; licet
 hęc aliā cōstructionē habeant, uel tango simpliciter, ut referat etiam
 ad animū, ut hęc res me tāgit aut cōtingit. Oui, de morte Drusi. Heu
 mihi q̄ facile est, q̄uis hoc cōtingit oēs, Alteri⁹ luctu fortia ŷba loq.
 In euan. dicit cū actō. Da mihi portionē substantię q̄ me cōtingit, Ob-
 tingit regit dñm, ut contigit. Terē. Nescis quid mihi obtigerit. Lan-
 cilo. ex Dōna. (ut opinor) ait. Obtingit mihi debito, uel forte contin-
 git, casu restat mihi legere, id est reliquū est, ut legā, superat mihi ali-
 quid, etiā cū datiuo, id est restat. Placet, perplacet, displicet pari passu
 gradiuntur. Euenit in p̄senti penultimā corripit, in p̄terito producit
 ut uenio uerbo nata reliqua. Obuio eundē regit casum, ut a uenio
 quedā alia. Accidit tibi & ad te, ait Diome. Itē accidit illi, in illū, et in
 illo. Mancinel. est author. Terē. Istuc uerbū uere in te accidit, id ē cō-
 tra te. Cice. de puincijs cōsularibus. Neq; solū sūmo in uiro, sed etiā
 in mediocri hoīe ne accidat prouidendū. Fit posui, qā ab alijs poni-
 tur inter impersonalia, nō tñ libēter dixero. Fit mihi legere &c. sed bñ
 fit mihi iniuria, honor &c. Badi. testat impersonaliter reperiri etiam
 cum abtō. Sufficit uobis & ad uos, p̄ satis est. Luca. li. ix. Sufficitq;
 omnibus unda. Fabi. li. i. Ad quas nec mēs, nec corpus, nec dies ipsa
 sufficiet. Sufficio cum actō significat sūministro & substituo, unde
 suffecti consules. Virgi. iij. Geor. Atq; aliā ex alia generādo suffice p̄-
 lem, id est substitue. Idem. Ipse pater Danaīs animos uiresq; secun-
 das Sufficit, atq; deos in dardana suscitāt arma. Constat mihi sic di-
 xisse Petrū, id est liqdū est & clarū, manifestūq;. Cōsta tibi, id ē sis cō-
 stans. Libet mihi ludere, id est placet uel libēter ludere. libido est scire
 id est libet. (Het lust) pro eodē dicit libet, libido cū u, & collibet, id
 est libet. li. quet, id est manifestū est. Dolet mihi te sic uiuere. Vacat, id

est tēpus est uel placet, ut nō uacat mihi uestras audire nēnias, id ē nō est mihi ocyū. Oui. Nō uacat exiguis rebus adesse Ioui. Virgī. Si uacēt annales nostrorū audire laborū &c. Idem. Haftenus indulgisse uacat, id est licet, ait Pafius Quīnti. Tūc elegiā uacabit in manus sumere, cuius princeps habet Callimachus, id est ocyū erit, uel potius placebit. Vaco cū datiuo significat operā dare, & dicimus uaco uirtuti, in uirtutē, & ad uirtutē. Per actm sepius. Sene. Nō uaco ad istas ineptias. Nasō lib. i. de ponto. In nullum mea mens grande uacabat opus. Vale. Satius est fauorabili q̄ inuisæ rei uacare, significat etiam uacuum sum uel careo, & sic regit ablatiuū sine p̄positione, uel cū ea, ut uaco culpa, uel a culpa. Cice. lib. vii. epist. Vacare a culpa magnū est solatiū. Sene. episto. xcvii. Nulla etas uacauit a culpa. Certe cum nomine actionē quandā siue qualitātē significante, adiungimus a p̄positionē, ut Vacas a labore, a componendo, ab agricultura. In exodo ponit sine casu. Vacant em̄ & idcirco uociferantur. Conducit tibi sic uiuere, id est utile est. Non tibi conduco, id est non sum tibi utilis. Vbi rem inanimatā uel inanimā significaueris, potes datiuū adijcere, uel accusatiuū cum p̄positione ad uel in, ut Cōducit dolori in, dolore, & ad dolorē. Plau. in capti. In rē tuā cōducūt. In eadē. Ad uictū cōducūt. Cōduco te, id ē ducō. Conduco domū, uel operā tuā ab locante, sunt em̄ hęc cōtraria. Plau. perhibet operā suā locasse pistori. Expedit tibi ut uapules, id est utile est. Expedio te uinculis, id est libero. Et paucis expedi, id est eloquere, licet tibi plus q̄ par est, licet uidere, licet cernere, id est quiuis potest uidere elegās sermo, sic uideas pro quiuis uidere posset, hic em̄ non maior respectus est ad te q̄ ad quēuis aliū. Persi. Hic neq; more probo uideas nec uoce serena. Ingētes trepidare titos. Cice. Itaq; uideas, iustos iniustis reb⁹ maxime dolere. Idem. licet uidere nōnullos tam stultos, ut nihil differant a natura brutorū. Licet cōiunctio, id est q̄uis, quod etiā dicit liceat, & licet, bit differūt, libertas & licētia, nec dixero facile, pueris est licētia ludēdi. Est enim libertas naturalis facultas eius quod cuiq; facere licet, nisi qd̄ uī aut iure phibet, licētia est impunita quēdā facultas agēdi quicquid uelis. Teren. Deteriores sumus omnes licētia. Igit̄ libertas in bonū capit, licētia plerūq; in malū, aliqñ etiā in bonūm, ut facile notauerit, siq; ciuilia iura diligēter euoluerit. Nolūt igit̄ dici, magister dedit, aut fecit pueris licētia ludēdi, sed fecit potestātē ludēdi, aut dedit cōmeatū uel ferias &c. Aliud autē est facere, aliud dare potestātē, hoc enim longe est maius, siquidē dat potestātē q̄ alterius arbitrio. rē oīno cōmitūt. Cōuenit tibi dicere. i. utile & cōueniēs ē. Nō cōuenio tibi. i. nō sum tibi aptus aut utilis. Cōuenit in hanc rē dices

Ioannis Despauterij Niniuite.

pulcherrime cū Cicerone pro. S. Roscio. Non in omnes arbitror oīa cōuenire. Cōuenit hoc inter nos. i. in hoc cōtrouersia nō habemus. Cōuenio te cū actō. i. aggredior colloquēdi, agēdiq; tecū gratia. Terren. igit cū datiuo, sed addito (intercessu p̄positiōis cū) ablatiuo, hæc fratri mecū nō cōueniūt. i. diuersa sunt in me et fratre &c. Præstat mihi ridere q̄ flere. i. melius est, ornata locutio. Præsto as. i. præeo, excello, præstator sum, regit dtm̄ uel actm̄ rei excessē. & abltm̄ rei in qua sit excessus. Fabi. li. i. Q. eloquētia ceteris præstet. de actō Idem. p̄stat ingenio alius aliū. Gel. Mençdem⁹ et theophrastus, ingenio atq; doctrina cæteros p̄stabant. Virgi. lbo animis cōtra uel magnū præstet Achillē. Badi. si rite recordor dicit præstet. i. repsentet, exhibeat, ut eq̄lis sit. Serui. aut in eū uersum sic ait. Dicimus præsto illo & illū. i. melior sum. Cice. in Cæsarianis. Tanto ille superiores gloria uicerat, quāto omnibus tu præstitisti. Vinco cum actō & abltō elegans est, ideo notetur. Landinus etiā dicit præstet Achillē. i. exhibeat se talē qualis Achilles fuit. Pertinet, spectat & attinet ad me nō pertinet &c. mihi dicimus. dic igit liber p̄tinet ad Ioannē nō Ioanni. Cice. pro P. Quintio, nihil ad me attinet. Martialis hoc ad ad te p̄tinet olle. Quinti. lib. iij. Pertinere ad causam puto quicq; ad dicentē pertinet. Idem. dat huic uerbo p̄positionē i, dicēs li. viij. Pertinet in utraq; partē. Attinet legi cū actō sine p̄positione, sed raro. Cice. Neq; quēq; attinebat accusare. Plau. semel posuit cū dtō. Nunc senex est in tonstrina, nūc iā cultro attinet, sed rarū & antiquū ne affectes. Addunt nōnulli impersonalibus datiuū regētib; suppetit, sed Sulpitio nō placet, regit tamen datiuū. Plau. in Asi. Nō suppetūt dictis data, sed personale est ut cōpeto is. Prodest tibi studere magis q̄ ludere, pōt impersonale uideri. Iungūt sedet pro placet, & memini in ea significātia legere, sic insideo regit datiuū, ut insideo equo, & resideo, ut nobis melior sententia resedit. dicit Iustinianus Insti. de usuca. in prin. Addūt etiā nocet, Nebrisle. i. iungit patet, ut patet mihi te esse ignarū. Virgi. Stat casus renouare oēs. i. animus est, sed nō dicimus stat mihi. ait Lanci. Est sine casu, pulcrū est impersonale. Vir. vi. xnei. Cernere erat. i. oēs poterant uidere, sic clam me est, præterit me &c. cum infinitiuo possunt impersonalia dici, ut me (actūs est) p̄terit, capit, fallit, latet te studere. Latet me nunc dicimus, inuentū est. Latet mihi dicit Mancinel. de sum plurima bene ponit Calepinus.

Varia constructio ordine alphabetario.

Postremo sunt nōnulla quę nō occurrerūt. hætenus ea modo ponerentur ordine alphabetario si prius hoc unū annotauero. Guiller